

OM Å FELLE ET TRE

Ketil gikk opp i kanten av hogstfeltet. Vinden hvasket ham i nakken. Så stirret han opp mot trekronene for å lese treet. Furuva veide flere tonn, og strakk seg mot himmelen. Nå skulle han få henne ut av balanse. Ketil trakk hørselvernet over ørene og dro i startsnora. Da han ga gass skrek saga som ei sur bie.

Først skar han ut en skalk på sørsiden av treet. Det stod en sprut av sagflis ut bak saga. Snittet han laget skulle styre treet til å falle mot det området av hogstfeltet hvor traktoren enklest kunne komme inn og hente det.

I stammen like bak snittet satte han sagen inn på nytt. Ketil følte seg fram med sagbladet. I et perfekt kutt skal det mellom skalksåret og kuttet stå en tomme av stammen igjen. Treet kan balansere på denne tommen, og så skal kilene vippe det over ende.

Han vred sagen sakte rundt stammen mens fontenen av sagespon spredte en frisk lukt av fersk furu. Halveis i kuttet lot han sagen gå på tomgang mens han slo inn et par kiler i kuttet. Så fortsatte han sagingen. Snart hadde han nådd den andre siden. Da hvilte treet på kilene og på den smale biten som var spart av stammen. Da han nå slo på de ulike kilene, kunne han vri treet mot både høyre og venstre.

Kjell Solheim ble hyret inn som byggmester og fagperson i skogsprosjektet.

Sakte begynte treet å lute. Slike fallende trær er livsfarlige, og det gjelder å komme i sikkerhet. Ketil gikk bort fra treet med raske skritt. Så hørte han et dumpt brak bak seg. Døde greiner spratt til alle kanter. Snøen lå som en hvit sky i luften, og så ble det stille.

Ketil sa ikke noe, men var tydelig fornøyd med plasseringen. Han plukket opp kilene som lå spredd rundt trestubben. Så startet han sagen på nytt, og begynte å kviste treet fra de nederste grenene og opp. Kuttet grenene så nær stammen som mulig.

